Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (viies koda)

20. september 2019*

Dumping – Rakendusmäärus (EL) 2017/1146 – Hiinast pärit ja Jinan Meide Casting Co., Ltd toodetud tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Menetluse taasalustamine pärast rakendusmääruse (EL) nr 430/2013 osalist tühistamist – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkt a, lõiked 10 ja 11 (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt a, lõiked 10 ja 11) – Normaalväärtus – Õiglane võrdlus – Kokkusobimatud tooteliigid – Määruse nr 1225/2009 artikli 3 lõiked 1–3 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 3 lõiked 1–3 ning artikli 9 lõiked 4 ja 5) – Kahju kindlakstegemine

Kohtuasjas T-650/17,

Jinan Meide Casting Co., Ltd, asukoht Jinan (Hiina), esindajad: *avvocato* R. Antonini, *advocaat* E. Monard ja *advocaat* B. Maniatis

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland, M. França ja N. Kuplewatzky,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 28. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1146, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide Casting Co., Ltd toodetud tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike suhtes (ELT 2017, L 166, lk 23),

ÜLDKOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president D. Gratsias (ettekandja), kohtunikud I. Labucka ja I. Ulloa Rubio,

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 7. märtsi 2019. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse [1]

I. Vaidluse taust

1 Hageja Jinan Meide Casting Co., Ltd on Hiinas asutatud äriühing, kes toodab siseturule ja ekspordiks tempermalmist valatud keermestatud toruliitmikke.

A. Vaidluse taust kohtuasjas T-424/13

2 Üldkohtu 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuses Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) käsitletud vaidluse tausta, nagu see on esitatud kõnealuse kohtuotsuse punktides 1–51, võib kokku võtta järgmiselt.

3 16. veebruaril 2012 avaldas Euroopa Komisjon teatise Hiina Rahvavabariigist, Taist ja Indoneesiast pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike importi käsitleva dumpinguvastase menetluse algatamise kohta (ELT 2012, C 44, lk 33).

4 Dumpingu ja kahju uurimine kestis 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini 2011 (edaspidi „uurimisperiood“). Kahju hindamise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku alates 2008. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni.

5 Hiinast pärit ekspordi puhul moodustas komisjon valimi kolmest eksportivast tootjast, kelle eksport moodustas 88% koostööd tegevate äriühingute ekspordi mahust. Hageja kuulus sellesse valimisse.

6 Komisjon on keeldunud kohaldamast nimetatud kolmele eksportivale tootjale 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009 L 343, lk 51), artikli 2 lõike 7 punktis b (nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21) artikli 2 lõike 7 punktis b) osutatud turumajanduslikku kohtlemist. Seevastu võimaldas komisjon neile dumpingumarginaali individuaalse kohtlemise, kohaldades määruse nr 1225/2009 artikli 9 lõike 5 teist lõiku (nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 9 lõike 5 teine lõik).

7 Komisjon leidis, et normaalväärtuse kindlaksmääramiseks oleks asjakohane valida India turumajanduslikuks kolmandaks riigiks määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt a) tähenduses. Ainult üks India tootja (edaspidi „võrdlusriigi tootja“) nõustus esitama normaalväärtuse kindlaksmääramiseks vajalikud andmed.

8 Komisjon võttis 14. novembril 2012 vastu määruse (EL) nr 1071/2012, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes (ELT 2012, L 318, lk 10; edaspidi „ajutine määrus“).

9 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 13. mail 2013 vastu rakendusmääruse (EL) nr 430/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes, nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Indoneesia suhtes (ELT 2013, L 129, lk 1).

1 Esitatud on üksnes käesoleva kohtuotsuse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

10 Rakendusmääruse nr 430/2013 artikli 1 lõikes 1 on sätestatud:

„Kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit ning praegu CN-koodi ex 7307 19 10 (TARICi kood 7307 19 10 10) alla kuuluvate tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike (välja arvatud surveliitmike põhidetailid, milles kasutatakse ISO DIN 13 kohaseid meeterkeermeid, ning tempermalmist valatud keermestatud ümmargused kaaneta harukarbid) impordi suhtes."

11 Rakendusmääruse nr 430/2013 artikli 1 lõikes 2 on sätestatud, et lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr, mida kohaldatakse hageja ekspordi puhul netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on osutatud toote puhul 40,8%.

B. Hagi kohtuasjas T-424/13

12 Hageja esitas Üldkohtu kantseleile 7. augustil 2013 hagi (edaspidi „esialgne hagi"), milles taotles rakendusmääruse (EÜ) nr 430/2013 tühistamist tema suhtes kohaldatavas osas (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 52).

13 Esialgne hagi põhines viiel väitel (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57).

14 Esimese väite kohaselt rikkusid liidu institutsioonid hageja kaitseõigust ja määruse nr 1225/2009 erinevaid sätteid sellega, et nad keeldusid hagejale avalikustamast normaalväärtuse kindlaksmääramise seisukohalt tähtsust omavat teavet. Esimese väite raames esitas hageja kolm etteheidet. Nendest esimeses heitis ta ette, et liidu institutsioonid ei andnud talle võimalust tutvuda normaalväärtuse arvutustega pärast seda, kui hageja oli saanud võrdlusriigi tootjalt loa nende arvutuste aluseks olevate andmetega tutvumiseks. (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57).

15 Teise väite kohaselt oli esimese võimalusena tegemist eeskätt ilmselgete hindamisvigade ja õigusnormi rikkumistega, kuna institutsioonid lükkasid tagasi hageja taotlused tooraine ja tootlikkuse normaalväärtuse kohandamiseks, ning teise võimalusena põhjenduse puudumisega (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57). Kolmanda väite kohaselt oli tegemist ilmselgete hindamisvigadega ja õigusnormi rikkumistega ning diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumisega, kuna institutsioonid järgisid kokkusobimatute toodete normaalväärtuse kindlaksmääramiseks ebamõistlikku metoodikat (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57). Neljanda väite kohaselt rikuti olulisi menetlusnõudeid, kuna komisjon teatas turumajandusliku kohtlemise võimaldamise kohta tehtud otsusest hilinenult (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57). Viienda väite kohaselt oli tegemist faktivigade ja ilmselgete hindamisvigadega ning määruse nr 1225/2009 rikkumisega, sest liidu tootmisharu kantud kahju kindlaksmääramine põhines ebatäpsetel andmetel Hiinast lähtuva dumpinguhinnaga impordi mahu kohta (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 57).

16 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuses Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) lükkas Üldkohus tagasi neljanda väite (kohtuotsuse punktid 59–89) ning esimese väite raames esitatud teise ja kolmanda etteheite (kohtuotsuse punktid 108–127).

17 Üldkohus nõustus seevastu esimese väite esimese etteheitega (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punktid 128–221). Üldkohus jõudis järeldusele, et rakendusmäärus nr 430/2013 tuleks tühistada, ilma et oleks vaja uurida esialgse hagi teist, kolmandat ja viiendat väidet (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 221).

18 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) resolutsiooni punktis 1 otsustas Üldkohus:

„Tühistada nõukogu 13. mai 2013. aasta rakendusmäärus (EÜ) nr 430/2013, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist ja Taist pärit tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes, nõutakse lõplikult sisse sellise impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse menetlus Indoneesia suhtes, Jinan Meide Casting Co., Ltd-d puudutavas osas."

C. Vaidluse taust pärast 30. juuni 2016. aasta kohtuotsust Jinan Meide Casting vs. nõukogu (T-424/13)

19 28. oktoobril 2016 avaldas komisjon teate, milles käsitletakse 30. juuni 2016. aasta kohtuotsust [Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378)] seoses […] rakendusmäärusega […] nr 430/2013 (ELT 2016, C 398, lk 57, edaspidi „28. oktoobri 2016. aasta teade").

20 Komisjon märkis oma 28. oktoobri 2016. aasta teate kolmandas põhjenduses, et vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 266 tuleks asjaomase eksportiva tootjaga seotud konkreetset olukorda arvestades uuesti läbi vaadata selle eksportiva tootja taotlus avalikustada normaalväärtuse arvutused, mis tehti võrdlusriigi tootja konfidentsiaalsete andmete põhjal.

21 Komisjon märkis 28. oktoobri 2016. aasta teate neljandas põhjenduses, et rakendusmääruse nr 430/2013 tühistamine käsitles haldusmenetluse üht etappi, nimelt eksportiva tootja teavitamist. Seetõttu leidis komisjon, et Üldkohtu 30. juuni 2016. aasta otsust Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, (T-424/13, EU:T:2016:378) täites on tal võimalus parandada menetluse neid aspekte, mis viisid määruse tühistamiseni, jättes samal ajal muutmata need osad, mida kohtuotsus ei mõjuta ja et seepärast jäävad jõusse rakendusmääruse 430/2013 järeldused, mida ei vaidlustatud selleks ettenähtud tähtaja jooksul, või mis vaidlustati, kuid lükati tagasi Üldkohtu otsusega, või mida Üldkohus ei uurinud ning mis seepärast ei viinud rakendusmääruse nr 430/2013 tühistamiseni.

22 28. oktoobri 2016. aasta teate viiendas ja kuuendas põhjenduses teatas komisjon, et ta taasalustas selle teate avaldamisega *Euroopa Liidu Teatajas* Hiinast pärit tempermalmist liitmike importi käsitlevat dumpinguvastast uurimist, mille tulemusel oli rakendusmäärus nr 430/2013 vastu võetud, selles osas, mis on seotud asjaomase eksportiva tootjaga, ja milles see võtab üle asjaomase uurimise alates sellest hetkest, kui eeskirjade rikkumine aset leidis, ning et taasalustamine piirdub Üldkohtu otsuse rakendamisega hageja suhtes.

23 Komisjon edastas hagejale mitu järjestikust dumpingumarginaali arvutuste versiooni ning nende arvutustega seotud mitmesuguseid dokumente ning võrdlusriigi tootja saadetud andmeid (23. detsembri 2016. aasta, 31. jaanuari, 14. veebruari, 12. aprilli 2017. aasta kirjad ning 21. aprilli ja 29. mai 2017. aasta e-kirjad).

24 Hageja esitas oma märkused 19. jaanuari ja 2. mai 2017. aasta kirjadega.

25 Komisjon korraldas 8. märtsil 2017. aastal hageja ja kõnealuse toote kahe importija ärakuulamise ning veel kaks hageja ärakuulamist 15. märtsil ja 25. aprillil 2017.

26 Komisjon võttis 28. juunil 2017 vastu rakendusmääruse (EL) 2017/1146, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide Casting Co., Ltd toodetud tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike suhtes (ELT 2017, L 166, lk 23, edaspidi „vaidlustatud määrus“).

27 Vaidlustatud määruse põhjendustes 4–6 põhjendas komisjon 30. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu (T-424/13, EU:T:2016:378) täitmismeetmeid 28. oktoobri 2016. aasta teate neljanda kuni kuuenda põhjendusega analoogses sõnastuses (vt eespool punktid 20–22).

28 Vaidlustatud määruse artikli 1 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevaga kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide toodetud (TARICi lisakood B336) ning praegu CN-koodi ex 7307 19 10 (TARICi kood 7307191010) alla kuuluvate tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike (välja arvatud surveliitmike põhidetailid, milles kasutatakse ISO DIN 13 kohaseid meeterkeermeid, ning tempermalmist valatud keermestatud ümmargused kaaneta harukarbid) impordi suhtes.“

29 Vaidlustatud määruse artikli 1 lõikes 2 on sätestatud:

„Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr, mida kohaldatakse vaba netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist, on 39,2%.“

II. Menetlus ja poolte nõuded

30 Hageja esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus kohtu kantseleisse 25. septembril 2017.

31 22. detsembril 2017 esitas komisjon kostja vastuse.

32 Repliik ja vasturepliik esitati vastavalt 20. veebruaril ja 3. aprillil 2018.

33 4. aprilli 2018. aasta kirjaga teavitati pooli menetluse kirjaliku osa lõpetamisest ning võimalusest taotleda asja arutamist Üldkohtu kodukorra artiklis 106 sätestatud tingimustel. Hageja taotles 6. aprilli 2018. aasta kirjas kohtuistungi korraldamist.

34 1. veebruaril 2019 esitas Üldkohus menetlust korraldava meetmega pooltele mitu küsimust kirjalikult vastamiseks ja palus neil esitada teatavaid dokumente. Pooled vastasid Üldkohtule 22. veebruari 2019. aasta menetlusdokumentidega.

35 1. märtsil 2019 palus Üldkohus veel ühe menetlust korraldava meetmega komisjonilt täiendava dokumendi esitamist. Komisjon vastas 5. märtsi 2019. aasta menetlusdokumendiga.

36 Kohtuistung suuliste seisukohtade ärakuulamiseks toimus 7. märtsil 2019. Kohtuistungil kinnitas hageja, et ta loobub hagis esitatud viiendast väitest, nagu ta oli märkinud ka kirjalikus vastuses Üldkohtu küsimusele.

37 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud määrus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

38 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Õiguslik käsitlus

39 Nagu eespool punktis 36 märgitud, loobus hageja viiendast väitest. Seega on käesolevas hagis esitatud ainult neli väidet. Esimese väite kohaselt on komisjoni vigade tõttu normaalväärtuse kindlaksmääramisel rikutud määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 7 punkti a. Teise väite kohaselt on rikutud sama määruse artikli 2 lõiget 10 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõige 10) ja 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) VI artikli rakendamise lepingu (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21 lk 189) (edaspidi „dumpinguvastane leping") artiklit 2.4, mis on esitatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1A (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21 lk 82), kuna komisjon lükkas vääralt tagasi teatavad hageja esitatud kohandamistaotlused. Kolmanda väite kohaselt on rikutud sama määruse artikli 2 lõike 7 punkti a, lõike 10 algusosa ja punkti a ning lõiget 11 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 2 lõike 7 punkt a, lõike 10 algusosa ja punkt a ning lõige 11) komisjoni vigade tõttu, mis on seotud normaalväärtuse kindlaksmääramisega kokkusobimatute tooteliikide puhul. Neljanda väite kohaselt on rikutud esiteks asjaomase määruse artikli 3 lõikeid 1–3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 3 lõiked 1–3), kuna komisjon kasutas ebatäpseid impordiandmeid ja teiseks sama määruse artiklit 3 ja artikli 9 lõikeid 4 ja 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 9 lõige 4) põhjenduse puudumise tõttu, kuna komisjon ei võtnud vaidlustatud määruses sõnaselgelt vastu järeldusi kahju ja põhjusliku seose kohta.

40 Kõigepealt tuleb märkida, et vaidlustatud määruse põhjenduses 19 märkis komisjon, et dumpinguvastase uurimise taasalustamisel oli kohaldatav õigusakt määrus nr 1225/2009, mis oli Üldkohtu poolt tühistatud määruse vastuvõtmise ajal materiaalõiguslik alus. Komisjon lisas, et määrus 2016/1036, millega tunnistati kehtetuks ja mis asendas alates 19. juulist 2016 määruse nr 1225/2009, oli igal juhul selle määruse ja hilisemate muudatuste kodifitseeritud versioon. Hageja nõustus hagis nende kaalutlustega, tingimusel et vaidlustatud määruses kasutatud mõistet „alusmäärus" tõlgendatakse viitena määrusele nr 1225/2009.

41 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kuigi õigusakti õiguslik alus ja kohaldatavad menetluseeskirjad peavad olema jõus akti vastuvõtmise ajal, kohustavad õiguse ajalist kohaldamist puudutavate põhimõtete järgimine ning õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõttest tulenevad nõuded kohaldama materiaalõigusnorme, mis kehtivad asjassepuutuvate asjaolude asetleidmise ajal, isegi kui need normid ei ole enam kehtivad liidu institutsiooni akti vastuvõtmise ajal (vt selle kohta 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. McBride jt, C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Käesoleval juhul järeldub sellest, et kui vaidlustatud määrus tuli vastu võtta määruse 2016/1036 alusel ja kooskõlas selles määruses sätestatud menetlusreeglitega, tuleb vaidlustatud määruse seaduslikkuse hindamisel kohaldada materiaalõigusnorme, mis olid kohaldatavad asjaolude suhtes, mille kohta dumpinguvastane uurimine läbi viidi, nimelt määruses nr 1225/2009 sätestatud eeskirju. Selles ulatuses, milles hagi väited käsitlevad üksnes materiaalõigusnormide kohaldamist, tuleb nende väidete analüüsimise raames punktides 44–412 edaspidi viidata üksnes määrusele nr 1225/2009 (edaspidi „alusmäärus").

43 Üldkohus peab asjakohaseks analüüsida esmajärjekorras kolmandat väidet.

A. Kolmas väide, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a, lõike 10 algusosa ja punkti a ning lõiget 11 komisjoni vigade tõttu kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse kindlaksmääramisel

44 Kolmas väide sisaldab kahte osa, millest esimese kohaselt komisjoni meetod kokkusobimatute kaupade nominaalväärtuse kindlaksmääramisel on põhjendamatu (edaspidi „vaidlusalune meetod“) ja teise kohaselt ei kajasta see meetod täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust, mis on vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 11.

1. Sissejuhatavad kaalutlused

45 Sissejuhatuseks tuleks märkida, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt on normaalväärtuse kindlaksmääramiseks, juhul kui eksportiv riik on mitteturumajanduslik riik, võimalik kasutada kahte meetodit.

46 Nagu Euroopa Kohus on märkinud, tuleneb alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a sõnastusest ja ülesehitusest, et peamine normaalväärtuse määramise meetod sellise eelduse puhul on normaalväärtuse määramine „kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel“ või „hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a [liitu].“ Sellise võimaluse puudumisel on normaalväärtuse kindlaksmääramiseks määratletud tagavarameetod, mille kohaselt määratakse see väärtus kindlaks „mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest [liidus] tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal“ (22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 24).

47 Euroopa Kohtu arvates on nendes sätetes ette nähtud peamise meetodi eelistamise eesmärk määrata põhjendatult kindlaks normaalväärtus ekspordiriigis, valides kolmanda riigi, kus samasuguse toote hind kujuneb ekspordiriigiga võimalikult sarnastes tingimustes, tingimusel et tegemist on turumajandusriigiga. Sellest tuleneb, et peamise meetodi võib kõrvale jätta üksnes juhul, kui seda ei ole võimalik kohaldada (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punktid 25 ja 26).

48 Teiseks tuleneb nii alusmääruse artikli 2 lõike 10 sõnastusest kui ka ülesehitusest, et ekspordihinda või normaalväärtust võib kohandada vaid selleks, et võtta arvesse erinevusi, mis puudutavad tegureid, mis on seotud hindadega ja mõjutavad seega nende võrreldavust. Teisisõnu tähendab see, et kohandamise eesmärk on taastada sümmeetria toote normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel, seevastu kui kohandamine ei ole toimunud õiguspäraselt, tähendab see, et tekitatud on asümmeetria nende kahe väärtuse vahel (vt selle kohta 16. detsembri 2011 aasta kohtuotsus Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials *vs.* nõukogu, T-423/09, EU:T:2011:764, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

49 Alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis a on ette nähtud vaatlusaluse toote füüsiliste omaduste erinevuste kohandamine ja et kohanduse ulatus peab vastama erinevuste turuväärtuse põhjendatud hinnangule. Ent selles sättes ei täpsustata, kuidas toimida sellise põhjendatud hinnanguni jõudmiseks. Lisaks sellele tuleb märkida, et kõnealuses sättes ei nõuta samasuguse toote normaalväärtuse ja vaatlusaluse toote ekspordihinna sümmeetria taastamist, et selliselt hinnatud kohanduse summa kajastaks täpselt sellist turuväärtust, vaid üksnes seda, et hinnang oleks põhjendatud.

50 Nagu nähtub kohtupraktikast, on komisjonil esiteks alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a ja teiseks artikli 2 lõikes 10 määratletud piirides ulatuslik kaalutlusõigus nii selles, mis puutub toote normaalväärtusesse, kui ka selles, mis puutub nende asjaolude hindamisse, mis põhjendavad normaalväärtuse ja teostatud ekspordihinna võrdluse õiglast olemust, kusjuures õigluse ja põhjendatud hinnangu mõisted, mida komisjon peab kohaldama nende sätete raames, on ebamäärased ja komisjon peab neid täpsustama iga üksikjuhtumi puhul eraldi, arvestades asjaomast majanduslikku konteksti (vt

selle kohta 7. mai 1987. aasta kohtuotsus NTN Toyo Bearing jt *vs.* nõukogu, 240/84, EU:C:1987:202, punkt 19, ja 16. detsembri 2011. aasta kohtuotsus Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials *vs.* nõukogu, T-423/09, EU:T:2011:764, punktid 40 ja 41 ning seal viidatud kohtupraktika).

51 Komisjon peab nende hindamiste läbiviimisel siiski jälgima, et ta tugineks väärtustele ja näitajatele, mille puhul saab olla kindel, et need on turujõudude tavapärase tegevuse ja muu hulgas tõhusa konkurentsi tulemus (vt selle kohta analoogia alusel 10. septembri 2015. aasta kohtuotsus Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punktid 66–68).

52 Lisaks peavad kasutatavad meetodid olema kooskõlas dumpingumarginaali arvutuse lõppeesmärgiga, mis tulenevalt alusmääruse artikli 2 lõikest 11 on kasutatava dumpingu tegeliku ulatuse täiel määral kajastamine (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 54).

53 Üldiselt peab liidu kohus kontrollima, kas normaalväärtuse kindlaksmääramise ning normaalväärtuse ja ekspordihindade õiglase võrdluse tagamise meetodite valikul ei jätnud komisjon võtmata arvesse peamisi asjaolusid, mis on vajalikud kõnealuste valikute asjakohasuse kindlakstegemiseks ja kas kõiki toimiku materjale on uuritud nõutud hoolsusega (vt selle kohta analoogia alusel 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 22).

2. Esimene osa, mille kohaselt on komisjon kasutanud kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse määramiseks põhjendamatut meetodit

54 Hageja väidab, et vaidlusalune meetod põhineb ekslikul eeldusel, et füüsiliste erinevuste turuväärtus kajastub ekspordihindades, samas kui komisjoni enda järelduste kohaselt peegeldavad samad ekspordihinnad vähemalt osaliselt dumpingut. Lisaks sellele väidab ta, et see meetod põhineb ekslikul oletusel, et kokkusobimatute tooteliikide ekspordihinnad kajastavad dumpingu taset, mis on võrdne dumpingu tasemega tooteliikide puhul, mille jaoks oli olemas otseselt võrreldav tooteliik („otseselt võrreldavad tooteliigid“). See oletus oleks aga põhjendamatu ega oleks kontrollitav. Komisjon on seega rikkunud alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a ja lõike 10 algusosa ning punkti a. Lisaks rõhutas hageja kohtuistungil, et on palju alternatiivseid meetodeid, mida komisjon oleks kohaldatavate sätete alusel võinud kasutada.

55 Komisjon vastab, et keskmist normaalväärtust korrigeeriti füüsiliste erinevuste turuväärtuse alusel vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktile a. Komisjon väidab, et International Valuation Standard Councili (rahvusvaheline hindamisstandardite nõukogu (IVSC)) turuväärtuse definitsiooni kohaselt, tuleb arvesse võtta, et turuväärtus kajastub ekspordihindades. Komisjoni arvates tuleb eeldada, et esimene sõltumatu klient maksab turuväärtuse ja ekspordihind on liidu turul makstud hind. Lisaks sellele väidab komisjon, et tema metoodika on võimaldanud vähendada tugeva dumpingumarginaaliga tooteliikide mõju ning seetõttu on üldine dumpingumarginaal vähenenud hageja kasuks. Kirjalikes vastustes kohtu küsimustele ja kohtuistungil rõhutas komisjon asjaolu, et vaidlusalust meetodit kohaldati hageja palvel ning arvestades, et füüsiliste omaduste individuaalne kindlaksmääramine tooteliikide kaupa ei olnud võimalik. Komisjon väidab sisuliselt, et selle meetodi õiguspärasust tuleb analüüsida lähtudes alusmääruse artikli 2 lõikest 10, mitte aga alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktist a või artikli 2 lõikest 11, mis käsitlevad dumpingumarginaali kindlaksmääramise erinevaid etappe.

56 Enne hageja väidete analüüsimist tuleb tagasi pöörduda vaidlusaluse meetodi sisu ja hageja ekspordimahu osa juurde, mida see meetod puudutab.

57 Nagu nähtub ajutise määruse põhjendusest 68, arvutas komisjon esialgu hageja dumpingumarginaali võrreldes võrdlusriigi iga otseselt võrreldava tooteliigi kaalutud keskmist normaalväärtust vaatlusaluse toote vastava liigi kaalutud keskmise ekspordihinnaga. Seega ei lülitanud komisjon sellesse arvutusesse

tehinguid kokkusobimatute tooteliikidega. Seejärel kiitis komisjon heaks hageja taotluse võtta dumpingumarginaali arvutamisel arvesse neid tehinguid, mis moodustasid hagis vaidlustamata näitajate kohaselt 44% tema liitu suunatud ekspordi kogumahust. Rakendusmääruse nr 430/2013 põhjenduses 18 on täpsustatud, et tooteliikide puhul, mis ei ole otseselt võrreldavad, arvutati normaalväärtus otseselt võrreldavate tooteliikide normaalväärtuse aritmeetilise keskmise alusel, mida kohandati füüsiliste omaduste erinevuste turuväärtusega vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktile a.

58 Vastavalt komisjoni 23. detsembri 2016. aasta teabedokumendi „Jinan Meide Casting Co., Ltd 'JMCC' dumpingumarginaali arvutus" (edaspidi „23. detsembri 2016. aasta dokument") lisa punktis 2.2.3 esitatud märkustele rakendas komisjon vaidlusalust meetodit järgmiselt.

59 Komisjon tegi kindlaks, et kõigi otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordihindade lineaarne keskmine oli 16 Hiina jüaani (CNY) (ligikaudu 2,12 eurot) kilogrammi kohta. Vastavate tooteliikide normaalväärtuse lineaarne keskmine oli 20,91 jüaani (ligikaudu 2,77 eurot) kilogrammi kohta. Selleks, et määrata kohandus otseselt võrreldavate tooteliikide ja kokkusobimatute tooteliikide füüsiliste erinevuste arvessevõtmiseks, arvutas komisjon seejärel välja iga kokkusobimatu toote keskmise müügihinna ekspordil ja otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordihinna lineaarse keskmise suhte. Seejärel kohaldas ta neid suhtarvusid protsendimäärana normaalväärtuse lineaarsele keskmisele ja sai seega iga kokkusobimatu tooteliigi normaalväärtuse, mida on kohandatud füüsiliste erinevuste arvessevõtmiseks.

60 Näiteks kontrollnumbriga 0002FF00BN toote puhul oli kokkusobimatu tooteliigi keskmine ühikuhind ekspordil 11,83 jüaani kilogrammi kohta (ligikaudu 1,57 eurot kilogrammi kohta), mis moodustab 73,92 % otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordihinna lineaarsest keskmisest. Komisjon kohaldas suhtarvu 73,92% nimetatud tooteliikide normaalväärtuse lineaarsele keskmisele ning jõudis seega vaatlusaluse tooteliigi puhul füüsiliste erinevuste tõttu kohandatud normaalväärtuseni 15,46 jüaani kilogrammi kohta (ligikaudu 2,05 eurot kilogrammi kohta).

61 Hageja vaidlustas selle meetodi kehtivuse rakendusmääruse nr 430/2013 vastuvõtmisele eelnenud haldusmenetluses ja Üldkohtus oma esialgse hagi kolmanda väite raames (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punktid 57 ja 123). Kuid nagu on märgitud eespool punktis 17, nõustus Üldkohus teist, kolmandat ja viiendat väidet läbi vaatamata esimese väite esimese etteheitega, mis põhines komisjoni keeldumisel normaalväärtuse arvutuste avalikustamisest. Kuigi hageja kordas oma märkusi seoses menetluse taasalustamisega, ei ole komisjon seda küsimust uuesti läbi vaadanud, millest järeldub, et ta tegi hageja dumpingumarginaali uue arvutuse, kasutades uuesti vaidlusalust meetodit.

62 Siiski tuleb märkida, et nagu nähtub 23. detsembri 2016. aasta dokumendi punktist 2.2.3 ja nagu pooled kinnitasid kirjalikult Üldkohtu küsimusele vastates, määras komisjon normaalväärtuse ja dumpingumarginaali arvutamiseks kindlaks lisaks otseselt võrreldavatele tooteliikidele ja kokkusobimatutele tooteliikidele kolmanda tootekategooria, nimelt „peaaegu kokkusobivad" tooteliigid.

63 Mis puudutab „peaaegu kokkusobivate" tooteliikide kategooriat, siis 23. detsembri 2016. aasta dokumendi punktist 2.2.3 nähtub, et see hõlmab hageja müüdud tooteliike, mis erinevad otseselt võrreldavatest ainult sedavõrd, et nende pind ei ole tsingitud. Selle kategooria tooteliikide normaalväärtust oli kohandatud, võttes aluseks samasuguse tsingitud toote vastava liigi normaalväärtuse. Musta pinnaga toote (B) liigi puhul määrati normaalväärtuseks 80% samasuguse tsingitud toote normaalväärtusest. Muude pindade (A, E ja M) puhul kasutati samasugust liiki tsingitud toote sama normaalväärtust kogu ulatuses.

64 Poolte kirjalikes vastustes Üldkohtu küsimustele esitatud andmete järgi jagunesid 1528 ekspordiks müüdud tooteliiki kolme eespool punktis 62 ette nähtud kategooriasse järgmiselt.

65 Esiteks leiti 202 tooteliiki, mis moodustavad 55% hageja kogu ekspordimahust, olevat otseselt võrreldavad tooteliigid. Seepärast määrati nende tooteliikide puhul dumpingumarginaal vastavalt rakendusmääruse nr 430/2013 põhjendustes 17 ja 19 osutatud normaalväärtusele kas võrdlusriigi tootja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud omamaise müügi alusel või arvestusliku väärtuse alusel. Teiseks leiti, et 343 tooteliiki, mis moodustavad 17% kogumahust, olid „peaaegu kokkusobivad“, mille puhul määrati dumpingumarginaal normaalväärtuse kohandamise teel eespool punktis 63 kirjeldatud metoodika alusel. Kolmandaks leiti, et ülejäänud tooteliigid, st 983 tooteliiki, mis moodustavad 28% kogumahust, kuuluvad kokkusobimatute tooteliikide kategooriasse, mille puhul arvutati ja kohandati normaalväärtust vaidlusaluse meetodi kohaselt.

66 Seega järeldub eelöeldust, et vaidlusalust meetodit kasutati selleks, et määrata kindlaks dumpingumarginaal neljandiku kuni kolmandiku puhul hageja ekspordi kogumahust, mis moodustas sellest mahust olulise osa. Kõnealuse meetodi kasutamisel on seega tõenäoliselt olnud märkimisväärne mõju kindlaksmääratud dumpingumarginaali arvutamisele kogu kõnealuse ekspordi puhul.

67 Kõigepealt tuleb analüüsida hageja väidet, et vaidlusalune meetod põhineb eeldusel, et hageja ekspordihinnad kajastavad füüsiliste omaduste erinevuste turuväärtust, mis on vastuolus komisjoni järeldusega, et kõnealused ekspordihinnad on vähemalt osaliselt dumpinguhinnad.

68 Tuleb märkida, et eespool punktides 57–59 esitatud märkusi arvesse võttes võib vaidlusalust meetodit kirjeldada kahe etapi kombinatsioonina, milleks on esiteks normaalväärtuse kindlaksmääramine vastavalt alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a sätestatud põhimeetodile (vt eespool punktid 46 ja 47) ning teiseks kohanduse kohaldamine füüsiliste erinevuste arvessevõtmiseks sama määruse artikli 2 lõike 10 punktis a sätestatud tingimustel. Nagu nähtub kõnealustest andmetest, leidis komisjon kokkuvõttes, et erinevused, mis esinevad hageja ekspordihindade, mida hageja kasutab kokkusobimatute tooteliikide puhul, ja otseselt võrreldavate tooteliikide hindade vahel, moodustavad mõistliku hinnangu kõnealuste tooteliikide füüsiliste erinevuste väärtuse kohta normaalväärtuse kohandamise eesmärgil.

69 Hageja ei sea iseenesest kahtluse alla kõnealuse meetodi esimese etapi seaduslikkust, nimelt lähtumist samasuguse toote keskmisest ühikuhinnast India turul normaalväärtuse kindlaksmääramiseks, vaid ainult sellise teise etapi seaduslikkust, milleks on iga kokkusobimatu tooteliigi hinna ja otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordi keskmise ühikuhinna suhte kasutamine, et määrata kindlaks normaalväärtuse kohanduse õiglase võrdluse saavutamiseks alusmääruse artikli 2 lõike 10 tähenduses.

70 Tuleb tõdeda, et hageja väide põhineb õigel eeldusel. Hind, mis võib olla dumpingust mõjutatud, ei saa olla aluseks füüsiliste omaduste erinevuste turuväärtuse põhjendatud hinnangule alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti a tähenduses, kuna selline hind ei tulene turul tavapäraselt tegutsevatest jõududest.

71 Seega on paradoksaalne, et komisjon kohandab teatavat liiki samasuguse toote normaalväärtust potentsiaalselt dumpingust mõjutatud väärtuse abil, kui ta soovib määrata selle normaalväärtuse kindlaks turumajanduslikus kolmandas riigis kehtiva väärtuse alusel eesmärgiga määrata kindlaks hind, mis kujuneb eksportiva riigi oludega võimalikult võrreldavates oludes.

72 Määratluse järgi ei ole komisjonil võimalik eeldada, et selline tõenäoliselt dumpingust mõjutatud väärtus kujunes turumajanduse tingimustes. Seega ei saa komisjon selles menetlusetapis välistada, et see väärtus tuleneb hinna kunstlikust alandamisest, mille tulemuseks on summa, mis on väiksem sellest summast, millisena see väärtus oleks olnud fikseeritud, kui see oleks tulenenud ainult turul vabalt tegutsevatest jõududest.

73 Lisaks tuleb märkida, et õiglase võrdluse saavutamiseks nende ekspordihindade põhjal, mille kaudu komisjon nimelt püüab hinnata dumpingust tulenevat allahindlust, kindlaks määratud summale vastava normaalväärtuse kohandamise kasutamine ei näita sidusat lähenemist.

74 Sellega seoses tuleks märkida, et dumpingumarginaali põhjendatult ja objektiivselt kindlaksmääramiseks peab konkreetse tooteliigi normaalväärtuse arvutamine põhimõtteliselt põhinema andmetel, mis ei sõltu ekspordihindadest, mis on alla hinnatud ja mida komisjon nimelt püüab hinnata selle normaalväärtuse kindlaks tegemise kaudu.

75 Normaalväärtus on kontrollväärtus, millega võrreldakse ekspordihinda, mis võib olla dumpingust mõjutatud. See võrdlus on moonutatud, kui sellise kontrollväärtuse arvutamisse kaasatakse võrreldava ekspordihinna komponent.

76 Tuleb möönda, et komisjonil oli õigus kõnealuse juhtumi puhul normaalväärtust kohandada, kuna see määrati kindlaks otseselt võrreldavate tooteliikide keskmise ühikuväärtuse alusel India turul. Nagu aga komisjon selgitas kirjalikus vastuses Üldkohtu küsimusele, ei olnud selle keskmise ühikuväärtuse ühetaoline kohaldamine kõigi kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse määramisel käesoleva juhtumi puhul asjakohane, sest ta leidis, et erinevate kokkusobimatute tooteliikide keskmiste ekspordihindade varieerumine oli märkimisväärne, ulatudes vähem kui 10 jüaanist kilogrammi kohta (ligikaudu 1,32 eurot kilogrammi kohta) kuni üle 100 jüaanini kilogrammi kohta (ligikaudu 13,2 eurot kilogrammi kohta). Seega ei oleks ilma kohanduseta keskmise ühikuväärtuse ühetaoline kohaldamine võimaldanud tagada iga kokkusobimatu tooteliigi normaalväärtuse ja ekspordihinna vahelist võrreldavust.

77 Komisjon ei ole siiski tõendanud, et ekspordihinna komponendi kasutamine kokkusobimatute tooteliikide puhul selleks, et kohandada normaalväärtust, millega neid hindu võrreldakse, oli selline, mis taastas nende hindade vahelise sümmeetria ja normaalväärtuse kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 10 eesmärgiga. Eelkõige puudusid märgid selle kohta, et iga kokkusobimatu tooteliigi ekspordihinna ja otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordi keskmise ühikuhinna suhe oleks täpselt kajastanud otseselt võrreldavate tooteliikide ja vaatlusaluse kokkusobimatu tooteliigi füüsiliste erinevuste väärtuste vahel.

78 On tõsi, et ei saa välistada, et teatavatel juhtudel vastab teatavat liiki spetsiifiliste kokkusobimatute toodete ekspordihindade ja otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordihindade vahe vaatlusaluste kokkusobimatute tooteliikide füüsiliste omaduste turuväärtusele. Lisaks ei nõuta alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis a, et kohandamine kajastaks täielikult seda väärtust, vaid ainult seda, et tegemist oleks põhjendatud hinnanguga.

79 Käesoleval juhul põhineb vaidlusalune meetod siiski eeldusel, et hinnaerinevus vastab kõigi kokkusobimatute tooteliikide füüsiliste erinevuste turuväärtusele.

80 Nagu hageja on märkinud, ilma et komisjon oleks seda vaidlustanud, tähendab see eeldus tingimata seda, et eeldatavalt on kõigi nende tooteliikide eksport mõjutatud dumpingust tasemel, mis on samaväärne otseselt võrreldavate tooteliikide ekspordil tuvastatud dumpingu tasemega.

81 Eeldus, et kõnealuste tooteliikide hinnaerinevus vastab füüsiliste omaduste erinevuste turuväärtusele, tähendab seda, et kui füüsiliste omaduste erinevusi ei oleks, müüdaks kokkusobimatuid tooteliike sama hinnaga kui otseselt võrreldavaid tooteliike.

82 Seega tähendab selline eeldus määratluse kohaselt, et dumpingumarginaal, mis tõenäoliselt mõjutab nende kahe tooteliigi kategooria hindu, on samal tasemel. Vastupidisel juhul võivad vaatlusaluse kahe tooteliigi kategooriate hinnaerinevused vähemalt osaliselt tuleneda dumpingumarginaali erinevusest ja seetõttu ei saa seda hinnaerinevust pidada piisavalt usaldusväärseks üksnes füüsiliste omaduste vaheliste erinevuste näitajana.

83 Nagu hageja õigustatult väidab käesoleva osaväite teise argumendina, ei saa eeldust, et kahe kõnealuse tooteliigi kategooria puhul on dumpingumarginaal võrdväärne, pidada siiski mõistlikuks ega kontrollitavaks.

84 Esiteks on see postulaat raskesti kokkusobitatav tooteliigi põhise dumpingumarginaali arvutusega, mille puhul eeldatakse vastupidi, et see dumpingumarginaal võib olla sõltuvalt tooteliigist erinev ja et see arvutus on vaja teha nii, et see kajastaks täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 11 (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 54).

85 Teiseks ei toeta seda eeldust ka hageja esitatud dumpingumarginaali üksikasjalike arvutuste tabel tooteliigi kaupa lisatuna dokumendile, mille komisjon esitas hagejale 29. mail 2017 ja mis saadeti Üldkohtule osana menetlust korraldavast meetmest (edaspidi „29. mai 2017. aasta tabel“).

86 See tabel näitab tõepoolest, et otseselt võrreldavate või „peaaegu kokkusobivate“ toodete puhul on dumpingumarginaali vahemik eriti suur, ulatudes negatiivsete väärtuste puhul alla –50% ja positiivsete väärtuste juures ligi 500%ni. Komisjon ei esitanud siiski mingeid tõendeid, mis põhjendaksid oletust, et see oleks kokkusobimatute tooteliikide puhul teisiti.

87 Pealegi tuleb hageja eeskujul tõdeda, nagu seda illustreerib ka vaidlusaluse meetodi kirjeldus 23. detsembri 2016. aasta dokumendi punktis 2.2.3 (vt eespool punkt 59) ja nagu seda kinnitab selle meetodi lihtsustatud näide, mis on esitatud hagiavalduses, et selle meetodi kasutamine peaks põhimõtteliselt tulemuseks andma otseselt võrreldavate toodete ja iga kokkusobimatu tooteliigi keskmise dumpingumarginaali võrdse taseme.

88 Nagu hageja on märkinud, et kui lähtuda esiteks teoreetilisest eeldusest, et otseselt võrreldavate toodete keskmine normaalväärtus ja keskmine ekspordihind on vastavalt 13 ja 10 ning teiseks, et teatud kokkusobimatu tooteliigi ekspordihind on 7, viib komisjoni meetodi rakendamine selle hinna 7 ja keskmise ekspordihinna 10 suhte kasutamisele, ehk 70% tasemeni keskmisest normaalväärtusest 13, et saada kõnealuse kokkusobimatu toote kohanduse järgne keskmine normaalväärtus ehk 9,1. Nagu hageja on täheldanud, viib see arvutus hagiavalduses esitatud lihtsustatud vormi kohaselt, mida komisjon ei ole vaidlustanud, kokkusobimatu tooteliigi ja otseselt võrreldava tooteliigi identse dumpingumarginaalini, mis on hageja kasutatud fiktiivse näite puhul 30%.

89 Näide, mille komisjon esitas 23. detsembri 2016. aasta dokumendi punktis 2.2.3 ja mis põhineb näitajatel, mida tegelikult kasutati kokkusobimatute toodete kohandatud normaalväärtuse määramiseks, annab samasuguse tulemuse.

90 Nagu on märgitud eespool punktis 59, tegi komisjon kindlaks, et vaatlusaluse toote keskmine ühikuhind ekspordil oli 16 jüaani ühe kilogrammi kohta ja samasuguse toote keskmine ühikuhind India turul oli 20,91 jüaani ühe kilogrammi kohta. Kui otseselt võrreldavate tooteliikide keskmine dumpingumarginaal oleks arvutatud ainult nende kahe hinna võrdluse alusel, oleks keskmine dumpingumarginaal 30,7%.

91 Komisjon juhib tähelepanu sellele, et vaidlusaluse meetodi kohaldamine, selleks et määrata kindlaks kohandatud normaalväärtus kokkusobimatu tooteliigi kontrollnumbriga (PCN) 0002FF00BN ja ühiku keskmise ekspordihinnaga 11,83 jüaani puhul, annab tulemuseks 15,46 jüaani. Tuleb aga tõdeda, et kõnealuse arvutuse tulemusel oleks vaatlusaluse kokkusobimatu tooteliigi dumpingumarginaal tasemel 30,7% ehk samal tasemel eespool punktis 90 osutatud keskmise dumpingumarginaaliga.

92 Nagu nähtub ka komisjoni kirjalikust vastusest Euroopa Kohtu küsimusele, on tõsi, et dumpingumarginaali arvutamine on iga tooteliigi puhul ja vaatlusaluse toote puhul tervikuna keerulisem kui eespool esitatud näidetes ja hõlmab täiendavaid toiminguid.

93 Nagu komisjon on märkinud, korrutatakse dumpingu kogusumma saamiseks iga tooteliigi puhul müügihinna ekspordil ja normaalväärtuse vaheline erinevus eksporditud kogusega. See dumpingusumma seostatakse ekspordi kogumahuga, et saada vaatlusaluse tooteliigi

dumpingumarginaal, mis väljendatakse protsendina CIF-hinnast (hind, kindlustus, vedu) liidu piiril enne tollimaksu tasumist. Nagu on näidatud 29. mai 2017. aasta tabelis, tehakse samad tehted vaatlusaluse toote kogu dumpingumarginaali kindlaksmääramisel pärast iga tooteliigi dumpingusumma liitmist.

94 Nagu hageja hagiavalduses selgitas, on konkreetse tooteliigi puhul ekspordihind, mida kasutatakse normaalväärtuse ja selle hinna õiglase võrdluse kontekstis, hind tehasest väljumisel, samas kui ekspordihind, mida arvestatakse selle tooteliigi dumpingumarginaali kindlaksmääramisel, on CIF-hind, mis sisaldab kõiki saatmiskulusid kuni liidu piirini.

95 Siiski ilmneb 29. mai 2017. aasta tabelist, et need erinevused hageja ja komisjoni lihtsustatud näidetes ning komisjoni praktikas kasutatud dumpingumarginaali arvutamise vahel ei muuda märkimisväärselt vaidlusaluse metoodika tulemust. Tabelist nähtub, et 983 kokkusobimatu tooteliigi puhul arvutatud dumpingumarginaalid on vahemikus 24–28%. Siiski ei ole nende dumpingumarginaalide väikest amplituudi võimalik võrrelda amplituudiga, mis on leitud otseselt võrreldavate ja „peaaegu kokkusobivate“ liikide dumpingumarginaalides, mille negatiivsed väärtused, nagu on märgitud eespool punktis 86, jäävad alla –50% ja positiivsed väärtused lähenevad 500%-le.

96 Eespool esitatust järeldub, et komisjon ei ole tõendanud, et ta hindas põhjendatult vaidlusaluse meetodi abil kokkusobimatute tooteliikide ja otseselt võrreldavate tooteliikide füüsiliste omaduste erinevuste turuväärtust. Seega ta ei tõendanud, et selle meetodi kohaldamise tulemusena saavutati normaalväärtuse ja ekspordihindade õiglane võrdlus. Lisaks sellele ei ole komisjon tõendanud, et kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse kohandamine, mida ta niimoodi tegi, toimus põhjendatult, st põhinevana väärtustel ja parameetritel, mida võib pidada turujõudude tegevuse normaalseks tulemuseks. Seega ei ole vaidlusaluse meetodi kohaldamine kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktiga a ega artikli 2 lõike 10 algusosaga ja punktiga a.

97 Kindel on, et viga vaidlustatud akti andja põhjendustes või meetod, mida ta kasutas, ei ole piisav selle akti tühistamiseks, kui konkreetse juhu erilistel asjaoludel ei saanud see viga tulemust otsustavalt mõjutada (vt selle kohta analoogia alusel 9. juuli 2008. aasta kohtuotsus Alitalia *vs.* komisjon, T-301/01, EU:T:2008:262, punkt 307 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 15. detsembri 2010. aasta kohtuotsus CEAHR *vs.* komisjon, T-427/08, EU:T:2010:517, punkt 161 ja seal viidatud kohtupraktika).

98 Tuleb siiski märkida, et käesoleval juhul see nii ei ole.

99 Nagu nähtub eespool punktist 66, ei saa esiteks vaidlusaluse meetodi kohaldamise tõttu märkimisväärsele osale hageja ekspordist välistada, et see mõjutas oluliselt vaidlustatud määruse resolutiivosa punktis 1 sätestatud hageja dumpingumarginaali.

100 Teiseks ei saa hinnata, kas kokkusobimatute ja otseselt võrreldavate tooteliikide füüsiliste erinevuste väärtuse hinnang ja selle hinnangu põhjal tehtud kohandus on põhjendatud, lähtudes sellest, kas on olemas sobilikumad alternatiivsed meetodid või mitte.

101 Euroopa Kohus on sedastanud, et kuigi algmääruse artikli 2 lõigete 10 ja 11 tõlgendamisel nende koostoimes selgub, et dumpingumarginaali arvutamine peab põhinema õiglasel võrdlusel, ei esine mõiste „õiglasem võrdlus“ neis sätetes kusagil. Kuna meetodit ei saa igal juhul pidada õiglase võrdluse tagamise vahendiks, ei saa väita, et normaalväärtuse arvutamisel teistsuguse meetodi kasutamine ei oleks taganud õiglasemat võrdlust (vt selle kohta 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 71). Need kaalutlused on *mutatis mutandis* kohaldatavad alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti a kohase põhjendatud hinnangu mõiste suhtes.

102 Vastates käesolevas asjas Üldkohtu kirjalikult vastatavale küsimusele, mis oli esitatud selleks, et selgitada välja, kas komisjon oli kaalunud kokkusobimatute toodete puhul muid meetodeid peale vaidlusaluse meetodi, märkis komisjon, et ta oli valinud vaidlusaluse meetodi välja pärast kolme võimaluse välistamist. Pidades silmas väga suurt hulka hageja eksporditavaid tooteliike (ligikaudu 1500), eelkõige kokkusobimatuid tooteliike (ligikaudu 1000), välistas komisjon esmalt iga üksiku kokkusobimatu tooteliigi normaalväärtuse määramise. Teiseks leidis komisjon samadel põhjustel, et väga sarnaseid tooteid ei ole võimalik kindlaks määrata. Kolmandaks, nagu on märgitud eespool punktis 76, välistas komisjon võimaluse kohaldada kõigi kokkusobimatute tooteliikide suhtes ühtset normaalväärtust kõnealuste erinevate tooteliikide ekspordihindade olulise erinevuse tõttu.

103 Peale selle leidis komisjon samas kirjalikus vastuses ja kohtuistungil, et ei olnud asjakohane tugineda selliste tooteliikide hindadele, mida võrdlusriigi tootja India turul turustas, kuid ise ei tootnud. Ta väitis nimelt, et tal ei olnud teavet nende tooteliikide hindade kohta, et oli võimalik, et need Hiinast imporditud tooteliigid olid dumpinguhinnaga ning et nende kasutamine käesoleval juhul tähendaks põhimõtteliselt, et võrreldakse Hiina eksporti liitu ja Hiina eksporti Indiasse. Lisaks väitis ta kohtuistungil, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt ei ole võimalik kohaldada mõne asjaomase tooteliigi puhul nende sätete kohase normaalväärtuse määramise peamist meetodit ning teiste puhul täiendavat meetodit. Seetõttu ei olnud tema arvates võimalik lähtuda kokkusobimatute tooteliikide puhul liidu tootjate hindadest. Ta lisas, et juhul, kui nimetatud hindadest oleks võinud lähtuda, oleks olnud igal juhul vajalik teha kohandusi, arvestades hageja poolt ekspordiks müüdavate tooteliikide suurt arvu.

104 Olgu siiski märgitud, et isegi kui komisjon oleks põhjendatult seisukohal, et kõik need täiendavad meetodid ei ole kas asjakohased või ei ole neid võimalik rakendada või ei oleks tingimata välditud vaidlusaluse meetodi alusel kohaldatavate kohanduste kasutamine, nähtub eespool punktist 96, et komisjon ei tõendanud, et vaidlusaluse meetodi kohaldamine oleks viinud normaalväärtuse ja ekspordihindade õiglase võrdluseni ning et normaalväärtuse kindlaksmääramine toimus põhjendatult.

105 Igal juhul ei ole komisjon tõendanud, et ühtegi võimalikku alternatiivset meetodit ei olnud.

106 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et nagu Euroopa Kohus täpsustas käesoleva kohtuasjaga sarnases kohtuasjas, võivad liidu institutsioonid juhul, kui analoogse riigi tootja ei tooda ega müü teatavat liiki toodet, kas otsustada jätta seda liiki toode „asjaomase toote“ määratlusest välja või määrata vastava tooteliigi kohta arvestuslik normaalväärtus nii, et dumpingumarginaali kindlaksmääramiseks saaks arvesse võtta ka selle asjaomase toote liigiga tehtavaid eksporditehinguid (vt analoogia alusel 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 70).

107 Teiseks, isegi kui käesoleval juhul oli kokkusobimatute tooteliikide suure arvu tõttu nendest lahendustest kummagi kasutamine keeruline, tuleb märkida, et komisjon, keda Üldkohus palus kohtuistungil kõnealusel teemal sõna võtta, ei ole tõendanud, et ta ei oleks olnud suuteline tegema metoodikaalaseid valikuid kooskõlas kohaldatavate eeskirjadega, kui ta oleks analüüsinud enne dumpinguvastast uurimist kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse ja võimalike vajalike kohanduste küsimusi.

108 Tuleb täheldada, et nagu on märgitud eespool punktis 57, jättis komisjon esialgse määruse puhul normaalväärtuse arvutusest välja kokkusobimatud tooteliigid ning alles pärast hageja sellekohaseid märkusi otsustasid institutsioonid rakendusmääruse nr 430/2013 raames neid tooteliike arvutuses arvesse võtta.

109 Komisjoni selgitused kohtuistungil ei tõenda siiski, et enne ajutise määruse vastuvõtmist ei saanud ta kaaluda muid meetodeid, et võtta dumpingumarginaali arvutamisel arvesse kokkusobimatuid tooteliike, kuna selles etapis oli tal võimalik sedastada võrdlusriigi tootja ja hageja andmete võrdlemisel, et võrdlusriigi tootja oli tootnud ainult piiratud arvu hageja poolt ekspordiks müüdud tooteliike.

110 Eelkõige ei esitanud komisjon ühtki konkreetset tõendit, mis võimaldaks välistada, et ta kasutab selleks, et hinnata põhjendatult füüsiliste erinevuste turuväärtust vajalike kohanduste tegemiseks kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuses, temal sel ajal liidu tootjate hindade kohta olemas olnud andmeid (vt ajutise määruse põhjendus 109).

111 Nagu komisjon märkis eespool punktides 46 ja 47 viidatud kohtupraktikat silmas pidades, välistas alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a sõnastus siiski osade asjaomaste tooteliikide normaalväärtuse kindlaksmääramise kõnealustes sätetes ettenähtud põhimeetodil ja samal ajal teise osa tooteliikide puhul täiendaval meetodil, mis hõlmab eelkõige võimalust kasutada liidu hindu. Samas võis komisjon õigustatult väita, et ta võib peamise meetodi kõrvale jätta ainult siis, kui seda ei saa kohaldada.

112 Alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a sõnastus ei välista siiski, et kui normaalväärtus on saadud nimetatud sätetes kehtestatud peamise meetodi abil, kohandatakse normaalväärtust vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 10 muude hindadega kui võrdlusriigi omamaised hinnad või sellest riigist pärit ekspordi hinnad, tingimusel et need tulenevad tavaliselt turul tegutsevatest jõududest, sealhulgas konkurentsisurvest.

113 Siiski järeldub samadest sätetest, et seadusandja ei ole välistanud, et teatavatel tingimustel võib normaalväärtuse mõistlik kindlaksmääramine toimuda „samasuguse toote eest [liidus] tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal“. Seda enam ei saa välistada, et õiglase võrdluse jaoks ei saa muude kättesaadavate andmete puudumisel anda mõistlikku hinnangut füüsiliste erinevuste turuväärtuse kohta kõnealuste kokkusobimatute tooteliikide hinna ja ühe või mitme liidu tootja otseselt võrreldava tooteliigi keskmise hinna vahe kaudu.

114 Eespool esitatust järeldub, et kolmanda väite esimene osa on põhjendatud ja see võib tuua kaasa vaidlustatud määruse tühistamine.

115 Komisjoni argumendid seda järeldust ümber ei lükka.

116 Esiteks ei järginud komisjon vastupidi oma väitele alusmääruse artikli 2 lõike 10 punkti a, kui ta asjaomaste tooteliikide füüsiliste erinevuste turuväärtust kindlaks määrates võttis aluseks kokkusobimatute tooteliikide ekspordihinna, mis tema väite kohaselt on hind, mida liidus maksab kõnealuse kauba eest esimene sõltumatu klient.

117 Komisjon on seisukohal, et eeldust, et vara turuväärtus kajastub esimese sõltumatu kliendi makstavas hinnas, kinnitab IVSC määratletud rahvusvaheliste hindamisstandardite kohane turuväärtuse mõiste määratlus. Selle määratluse kohaselt on turuväärtus „hinnanguline summa, mille vastu tuleks hindamise päeval pärast sobiva ajavahemiku möödumist loovutada toode huvitatud müüjalt huvitatud ostjale tavapärase tehingu käigus, kui pooled on tegutsenud teadlikult, kaalutletult ja ilma sunnita“.

118 Eespool punktides 70–75 esitatud põhjustel ei piisa aga asjaolust, et kokkusobimatute tooteliikide ekspordihind kujutab endast hinda, mida maksis esimene sõltumatu klient liidus, et seda saaks pidada turuväärtuse mõistlikuks hinnanguks. Alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a ja lõike 10 eesmärki silmas pidades ei tähenda see mõiste mitte ainult seda, et hinda maksab sõltumatu klient tavatehingu puhul, nagu selle on defineerinud IVSC. Lisaks peab olema võimalik tagada, et see hind on turujõudude tegevuse tavapärane tulemus. Käesoleval juhul ei ole see siiski nii, sest tõenäoliselt on see hind dumpingust mõjutatud.

119 Teiseks ei ole asjakohane komisjoni argument, mille kohaselt vaidlusaluse meetodi kohaldamine vähendas hageja dumpingumarginaali. Isegi kui see on nii, tuleb märkida, et seda meetodit kohaldati 28%-le hageja ekspordimahust, st olulisele osale sellest. Seega ei ole põhjust välistada, et juhul, kui samasuguse tooteliigi ja kokkusobimatute tooteliikide füüsiliste erinevuste hinnanguline turuväärtus oleks põhinenud põhjendatud meetodil ja olnud kooskõlas kohaldatavate sätetega, oleks kõnealust dumpingumarginaali veelgi vähendatud.

120 Kolmandaks ei saa nõustuda komisjoni väitega, et vaidlusaluse meetodi õiguspärasust tuleb põhimõtteliselt hinnata ainult lähtuvalt alusmääruse artikli 2 lõike 10 punktis a sätestatud nõuetest, mitte aga kõnealuse määruse artikli 2 lõike 7 punktis a või lõikes 11 sätestatud nõuetest, kuna see meetod on asjakohane vaid õiglase võrdlemise etapis.

121 Ühest küljest on vaidlusaluse meetodi alusel arvutatud normaalväärtuse kohandamisel määratluse järgi mõju tasemele, millel see normaalväärtus kindlaks määrati, ja sellest tulenevalt dumpingumarginaali kindlaksmääramisele. Kui selle meetodi kohaldamise tulemusena määratakse kindlaks need kaks parameetrit, mis ei ole kooskõlas kas alusmääruse artikli 2 lõike 7 punktis a või alusmääruse artikli 2 lõikes 11 sätestatud eesmärkidega, võivad või isegi peavad nende sätete rikkumise tuvastama Euroopa Liidu kohtud.

122 Teisest küljest väitis hageja igal juhul, et rikutud on alusmääruse artikli 2 lõike 10 algusosa ja punkti a. Nagu on märgitud eespool punktis 77, ei ole komisjon siiski tõendanud, et ta taastas vaidlusaluse meetodi kasutamisega sümmeetria kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel.

123 Neljandaks on ilmselgelt asjakohatu komisjoni väide, et alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a kohaselt ei pidanud ta tuginema „põhjendatud alusele“ selles artiklis ette nähtud täiendava meetodi tähenduses. Nagu ka Euroopa Kohus on sedastanud, viitavad seda täiendavat meetodit käsitlevad sätted „mis tahes muul põhjendatud alusel“ selles artiklis *a fortiori* sellele, et normaalväärtuse kindlaksmääramine komisjoni poolt peamise meetodi kohaselt peab olema põhjendatud (vt selle kohta 22. märtsi 2012. aasta kohtuotsus GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punkt 25). Nagu pealegi korduvalt rõhutatud, on artikli 2 lõike 10 punktis a sätestatud, et õiglaseks võrdluseks kasutatavate füüsiliste erinevuste turuväärtuse hinnang peab olema põhjendatud.

124 Viiendaks ei saa komisjon tugineda sellele, et ta kohaldas vaidlusalust meetodit pärast seda, kui hageja esitas taotluse, et kokkusobimatute tooteliikidega seotud eksporditehinguid võetaks arvesse dumpingumarginaali kontekstis.

125 Nagu on märgitud eespool punktides 57 ja 108, jättis komisjon ühelt poolt ajutises määruses kõnealused tehingud täielikult välja dumpingumarginaali arvutusest. Nagu hageja käesoleva väite teises osas meelde tuletas, on selline väljajätmine Euroopa Kohtu sõnul vastuolus dumpingumarginaali arvutamise erinevate meetodite eesmärgiga, milleks on vastavalt alusmääruse artikli 2 lõikele 11 kasutatava dumpingu tegeliku ulatuse täiel määral kajastamine. Seega Euroopa Kohtu arvates ei ole sellise väljajätmise tagajärjel komisjonil võimalik mõõta, milline võib olla nende tehingute mõju nimetatud arvutustele, mistõttu komisjon ei saa olla kindel, et arvutatud dumpingumarginaal kajastab täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust (5. aprilli 2017. aasta otsus kohtuasjas Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, punkt 55).

126 Teiselt poolt, nagu hageja kohtuistungil õigesti märkis, palus ta komisjonil arvesse võtta üksnes tehinguid, mis on seotud kokkusobimatute tooteliikide normaalväärtusega. Seevastu ei taotlenud ta mingil viisil vaidlusaluse meetodi kasutamist nende tooteliikide normaalväärtuse arvutamiseks. Vastupidi, nagu ilmneb esialgse hagi esimese väite raames esitatud kolmanda etteheite analüüsist,

mille tegi Üldkohus, oli hageja enne rakendusmääruse nr 430/2013 vastuvõtmist selle meetodi vastuvõtmise vastu ja tegi isegi ettepaneku kasutada alternatiivset meetodit (30. juuni 2016. aasta kohtuotsus Jinan Meide Casting *vs.* nõukogu, T-424/13, EU:T:2016:378, punkt 123).

127 Eespool esitatust tuleneb, et kolmanda väite esimese osaga tuleb nõustuda.

3. Teine osa, mille kohaselt komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõiget 11, võttes kasutusele metoodika, milles välistati de facto *tehingud kokkusobimatute tooteliikidega*

128 Hageja märgib, et rakendades metoodikat, mille tagajärjel eeldatakse kokkusobimatute tooteliikide dumpingu tase olevat sama, mis otseselt võrreldavate tooteliikide korral, ei kajasta lõpuks saadud dumpingumarginaal täielikult tegeliku dumpingu ulatust ning see on vastuolus alusmääruse artikli 2 lõikega 11. Ta väidab, et see meetod toob kaasa nende tooteliikidega seotud tehingute *de facto* välistamise ja põhineb ekslikul eeldusel, et need tehingud ei avaldanud mingit tegelikku mõju üldisele dumpingumarginaalile. Oma repliigis väidab hageja, et komisjoni seisukoht selles küsimuses on vastuolus 5. aprilli 2017. aasta otsusega Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener *vs.* nõukogu (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 Komisjon vastab sellele esiteks, et ühtegi tooteliiki ei ole välja arvatud. Teiseks väidab komisjon, et isegi kui leiti, et kohaldatud metoodika välistab *de facto* kokkusobimatud tooteliigid, ei kujuta see meetod endast alusmääruse artikli 2 lõike 11 rikkumist, sest kohtupraktika ja dumpinguvastase lepingu artikli 2.4.2 kohaselt võib õiglase võrdluse tagamiseks välistada mittevõrreldavad eksporditehingud.

130 Sellega seoses tuleb kõigepealt ühest küljest märkida, et selles osas, milles käesolev osa põhineb eeldusel, et vaidlusalune meetod viis selleni, et komisjon välistas *de facto* tehinguid kokkusobimatute tooteliikidega, tuleb see tagasi lükata.

131 Isegi kui vaidlusalune meetod ajendas komisjoni arvutama kõigi nende tooteliikide puhul identset või vähemalt väga sarnast dumpingumarginaali, vastab siiski tõele, et nende tooteliikide arvessevõtmine mõjutas üldist dumpingumarginaali. Seoses sellega olgu märgitud, et nagu on näidatud eespool punktis 93, liitis komisjon üldise dumpingumarginaali saamiseks kokku iga tooteliigi puhul saadud dumpingu summa, mille tulemiks oli vaatlusaluse toote täielik dumpingusumma tervikuna, mille ta sidus hageja teostatud eksporditehingute kogusummaga. Seega, isegi kui need vastasid omavahel identsele või väga sarnasele dumpingumarginaalile, mõjutasid kokkusobimatute tooteliikide puhul saadud dumpinguhinnad, mis liideti teiste tooteliikide dumpinguhindadele, tingimata üldist dumpingumarginaali. Ei saa välistada, et –nagu väidab komisjon –, vaidlusalune meetod aitas isegi kaasa selle üldise dumpingumarginaali taseme alandamisele.

132 Teisest küljest olgu siiski märgitud, et kuna käesolevas osas kinnitatakse, et vaidlusalune meetod on vastuolus alusmääruse artikli 2 lõike 11 eesmärgiga, kuna selle meetodi kohaldamine ei võimaldanud kajastada dumpingu kogu ulatust, tuleb eespool punktides 83–86 esitatud arutluskäigu alusel sellega nõustuda.

133 Eelnevast järeldub, et kolmanda väite kahe osaga tuleb nõustuda, mistõttu tuleb vaidlustatud määrus tühistada. Seega ei ole põhimõtteliselt vaja muid väiteid uurida.

[*omissis*]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (viies koda)

otsustab:

1. **Tühistada komisjoni 28. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1146, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide Casting Co., Ltd toodetud tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike suhtes.**

2. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. septembril 2019 Luxembourgis.

Allkirjad